

Nec enim in gladio suo possederunt terram & brachium eorum non saluabit eos.

Nec enim in gladio suo. i. p. arma sua (possederunt). i. in possessione acceperunt terram. p. missionis (& brachium eorum) id est fortitudo ipsorum iudeorum (non saluabit eos) ne ab inimicis superarentur.

Sed dextera tua et brachium tuum & illuminatio vultus tui: quoniam coplacuisti in eis.

Sed dextera tua. i. prosperitas quam eis dedisti quia succedere bar eis boni (& brachium tuum) i. potentia tua (& illuminatio vultus tui) i. illuminatus & sanus consilium tuum de tua voluntate procedens & hoc fecisti non suis meritis: sed tua benignitate hoc est quod sequitur (quoniam coplacuisti in eis) i. placuit tibi o deus ut hoc illi faceres (coplacuisti) dicitur ut pluralitas personarum ostendat. toti enim trinitati placuit: vel per (coplacuisti) notat mutuum placitum dei. s. & ipsorum: ut deus & ipsi deo placeant. h. terminat primum argumentum. Moraliter in his quibus versibus profectus bonis docet quod per audientium est a patribus sicut expositum est in primo versu. **Ecdl. vi.** In multitudine presbyterorum prudentium ista & sapientia eorum ex corde coniungere vult omnem narrationem dei possis audire. Secundo consideranda sunt exempla operum bonorum quod per secundum versum. s. (opus quod operatus es etc.) dat intelligi & maxime (opus) christi considerandum est quod operatus est in nobis. i. inter nos & per nobis opus. s. nostre redemptionis quod operatus est in cruce moriendo. ps. Operatus est salutem in medio terre **Abacuc. iij.** Dñe audiui auditionem tuam & timui: dñe opus tuum in medio annorum viuifica illud. Tercio dispende sunt gentes septem. i. septem vicia. Quarto plantande sunt vites Quinto affligere debemus populos. i. demones predicando: docendo: orando. Sexto ab alijs vitijs pellere que quatuor notantur in illo tercio versu (manus tua etc.) Septimo totum debemus deo attribuere quod notat in quarto versu & in sequenti cum dicit (nec enim in gladio etc.) significant septem peccata criminalia per septem gentes de quibus **Deut. vij.** Cum introduxerit te dominus deus tuus in terram quam possessurus ingredieris & deleuerit gentes multas coram te: etheum & gergesum: & amorreum chanaanem: & pherezium: & euem: & iebusum: percuties eas usque ad interuentionem non inuisibilem eis sedus etc. per gergesum qui interpretatur colonum eiciens vel aduena appropinquans: significat supbia que eiecit dyabolum de celo & adam de paradiso: et ita dicit colonum eiciens de terra aduena appropinquans: quia quanto magis homo vult per supbia deo appropinquare. i. exaltari tanto magis alienatur a deo: vñ **Esa. xliij.** Dicebas in corde tuo ascendam in celum: sicut ero altissimus: verumtamen ad infernum detraberis: in profundum lacus **Job. xx.** Si ascenderit usque in celum supbia eius: & caput eius nubes tetigerit. q. sterquilinum in fine perdet. per etheum qui interpretatur stupens vel formidans signat inuidiam que formidat felicitatem alienam. **Job. v.** Daniulum occidit inuidia. **Sene.** Trinam inuidia vbiq; oculos haberet ut omnem felicitate torquerent. Item inuidia dicitur stupor: quia duobus modis accipitur stupor qui ambo inuidie competunt: dicitur enim stupor idem quod admiratio: quod bene conuenit inuidie dicitur illud poeticum. Fertior seges est alieno semper in agro. Vincinum quia pecus gaudius videri habet. Item stupor dicitur esse in dentibus quoniam non bene comedit & inuidia facit sibi insipida omnia bona aliorum: quia sicut dicit **Horatius.** Inuidus alterius macrescit rebus optimis. **Amos. iij.** Ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis vrbibus vestris. Per amorreum qui interpretatur amaricans: signat accidia. **Heb. xij.** Videte ne qua ratio amaritudinis sursum germinet. per etheum qui interpretatur lapides colliges: signat ira **Ecdl. x.** Qui transfert lapides affliget in illis. **Prover. xxvj.** Qui voluit lapidem reuertet ad eum. Per chanaanem qui interpretatur negociator: signat auaricia. **Apocal. xvij.** Negociatores terre stebunt. **Prover. x.** Cor impiorum per nihilum. **Ecdl. x.** Nihil iniquius quam amare pecuniam. h. omni & animam suam venale habet. Per iebuseum qui interpretatur psepe signat gula: que semper vult esse ad mensam. q. animalia bruta ad psepe. **Esa. v.** Ne qui confurgitis mane ad ebrietatem secundam & potandus usque ad vesperam. Per pherezium qui interpretatur disseminans signatur luxuria que non curat nisi semen spargat. **Ezec. xxxij.** Insa-

nuit libidinem super concubitu eorum quorum carnes sunt velle carnes animorum & sicut fluxus eorum fluxus eorum. **Iere. v.** Equi amatores in feminas & emissarii facti sunt: unusquisque ad uxorem proximi sui dumiebat. iste ergo male gentes debent disperat: id est penitus destrui sicut dicitur hic (manus tua gentes disperdidit) & percussit usque ad interuentionem sicut dicitur in **Deut.** In premissa auctoritate: cum autem dicit (nec enim in gladio suo etc.) Excludit ab eis omnem potentiam quia brachium est de substantia rei: gladius autem extrinsecus est: & infra notat quod nec a nobis ipsis nec ab extrinsecis operatione adiutorum habemus sufficientes ad predicta faciendum: sed a deo. id est a tota trinitate que notatur sequenti versu cum dicit (sed dextera tua) hoc ad patrem referret (& brachium tuum) hoc ad filium (& illuminatio vultus tui) hoc ad spiritum sanctum: simile habetur supra: dominus illuminatio mea & salus mea quem timebo: dominus protector vite mee illuminatio: hoc referret ad spiritum sanctum salus ad filium: protector ad patrem.

Tu es ipse rex meus & deus meus qui mandas salutes iacob.

Tu es ipse rex meus Hic est secundum argumentum quod sic fit tu domine tantum dilexisti nos quod misisti pro nobis filium tuum in terris: ergo mirum est quod permittis nos ita male tractari. unde couertens sermonem suum ad christum dicit (tu es ipse rex meus & deus meus). q. d. ex quo talem regem habeo: non ita debere tractari: ostendit ergo se habere fidem de humanitate christi cum dicit (rex meus) et fidem de deitate cum addit (& deus meus) & fidem veteris testamenti contra manicheos cum dicit (qui mandas salutes iacob) & commendat christum multipliciter. Primo ab excellentia essentie: ibi (tu es) **1. Cor. iij.** Ego sum qui sum & post dicit qui est misit me ad vos. Secundo commendat eum ab immutabilitate essentie: ibi (ipse) Tertio ab officio doctrine & regiminis. ibi (rex meus) quia regit istum: prouidet: protegit: pascit: punire: remunerat: id est boni dicit (rex) non tyrannus. **Esa. xxxij.** Dominus iudex noster dominus legislator noster: dominus rex noster: & bonus rex: quia sicut dicitur in **Apocal. xix.** In capite eius diademata multa: & merito dicitur rex & habet dyademata quia legitime certauit. **1. Timothei. ij.** Non coronabitur nisi qui legitime certauerit. Quarto commendat eum a dignitate nature: ibi (et deus meus) Quinto a liberalitate: ibi (qui mandas salutes iacob) id est illi populo antiquo (salutes) scilicet corporales mandauit enim illi dominus salutes per alios modernos modernos autem saluat per seipsum: quos etiam ipse osculatus est. **1. Cor. x.** Osculetur me osculo oris sui. **Heb. j.** Multipharie multis modis olim deus loquens patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio. de hoc loco ubi dicitur (mandas salutes) & de alio iuxta quem illic mandauit dominus benedictiones tractum est quod dominus papa mandat salutem & benedictionem.

Moraliter qui est verus miles christi potest vere dicere (tu es ipse rex meus) & qui es verus cultor potest dicere (& deus meus) si ergo es miles pugna: si cultor in spiritu & veritate adora (qui mandas salutes) plures. s. tres interiorum exteriorum & eternam salutem (iacob) i. similibus iacob quia talibus dabit dominus illas salutes qui videlicet fuerint lenes per mansuetudinem & benedictionem eternam accipiant sicut iacob qui lenis fuit et benedictionem patris accepit. Item qui sicut iacob fugit fratrem suum esau: carnem suam que frater est fugerint. Item qui sicut iacob duas viros fecundauit: secundi fuerint in actiua & contemplatiua vita. Item qui fugerint a laban. i. a mundo: quia laban interpretatur dealbatus. Item qui oues. id est subditos et similes pauperum verbo exemplo & tempore subsidio: sicut iacob oues pauit. Item qui luctantes fuerint & preualuerint ad angelum magnum consilij lachrymis & oratione deuota sicut iacob luctatus est. **Gen. xxxij.** et **1. Cor. xij.** Fleuit & rogauit eum: ecce duo brachia quibus luctari debemus: & ibi dicitur inualuit ad angelum & confortatus est: sed quia pauca modo in huiusmodi inueniuntur filios iacob & salutes que mandant dominus non acceptant: id est dicit illud **1. Ren. j.** mandauit dominus aduersum iacob in circuitu eius hostes eius quare sequitur facta est

Moraliter de bonis profectu quo ad septem

Figura que septem vicia capitalia sunt de bellanda signata per septem reges.

Comedat christum in quibus

Moraliter

Quod mandat dominus salutes sicut iacob.

Vertical text in the left margin, partially cut off, containing various words and fragments of text.

hierusalem quasi polluta menstruis inter eos. Sequitur ter-
cium argumentum cum dicit.

7 **In te inimicos nostros ventilabimus cor-
nu et in noie tuo spernemus insurgentes in nobis**

E
Scihebunt
duplicem
partem in
iudicio

In te inimicos nostros etc. et sic elicit tertium argumētū ex
q̄ dñs tot bōa faciet i futuro sancti q̄ et alios iudicabit sic
dicit **Matth. xij.** Nos q̄ secuti estis me sedebit sup sedes iu-
dicantes duodecim tribus isrl: q̄ mirū videt quō p̄mittit eos
dus h̄ tātis tribulationib⁹ affici et oñdit duplicē potestātē
quā i futuro habebūt. Prima ē ptās iudicaria: vñ dicit (i
te) .i. in v̄tute nobis a te data (ventilabim⁹) .i. v̄dicabim⁹
separādo granū a paleis (inimicos nostros) .i. pctōres repro-
bos q̄ odio h̄nt bonos et inquantū mali odiunt ab ip̄is sic
in ps̄. dicit p̄fecto odio oderā illos: et alibi. **Im̄s odio ha-
bit: de ve. iudicatioe dñi. Mat. iij.** Qui ventilab⁹ i manu sua
zē. (cornu) hoc nomē p̄t eē ablatiui casus v̄vocatui: abla-
tiui vt sit sensus (ventilabim⁹ cornu) .i. fortitudine vel vo-
cātiui vt sit sensus (in te) o. (cornu) .i. o tu x̄p̄e qui es (cor-
nu) .i. fortitudo n̄ra et oim̄ sanctorū **Luc. j.** **B̄ndictus dñs
de. i. i. q̄. vi. et se. re. ple. sue: et crevit cornu salutis nob.** Se-
cūda ptās ē q̄ p̄culcabunt malos et ip̄os demones: vñ ad-
dit (et in noie tuo) .i. in v̄tute tua noiabili (spernem⁹) i surge-
tes in nobis) .i. malos hoies et demones. **Alia l̄ra expressi-
us dicit q̄ sic habet (in noie tuo p̄culcabim⁹) aduersarios)**
Esai. xxxvij. Desperit te subsumavit te virgo filia syon: lo-
quit ad semacherib. i. ad malos: et demones v̄go filia syō
ē p̄gregatio bonorū **Malach. v̄l.** **Salietis sicut vitulus d̄
armēto et calcabitis impios cū fuerint cinis sub planta pe-
dū vestrorū. post oñdit q̄ sancti habebāt duas dignitates
bas merito humilitatis et diuidit humilitatē sanctorū in q̄-
tuor partes. Prima est quando homo bona sua sibi nō at-
tribuit de quo dicit.**

8 **Non enim in arcu meo sperabo: et gladi-
us meus non saluabit me.**

Nō eñ in arcu meo sperabo **Alia l̄ra** (confidā in arcu)
.i. in opibus meis bonis q̄bus dyabolū sagitto. **Secunda**
ē quādo salutē suā sibi nō attribuit: vñ dicit (et gladius me-
us nō saluabit me) .i. fortitudo mea qua resistere sufficiz.
Tercia est quando attribuit deo saluationem suam et hoc
facit cum subiūgit.

9 **Saluasti enim nos de affligentibus nos:
et odientes nos confundisti.**

Saluasti eñ nos etc. **Tyrannis et demonib⁹.** **Quarta** est
q̄ attribuit deo victoriā suā de hostib⁹ et hoc dicit cum ad-
dit (et odientes nos confundisti) eodē vocat odientes q̄s vo-
cauit affligētes: s̄ plus ē p̄fundere eos q̄ saluare de mani-
bus eorū. aliqñ eñ saluat q̄s de manu regis vel alteri⁹ ini-
mici sui qd̄ cedit ad honore regis v̄ illius q̄ ei aduersat vt
cū p̄teritus fugit ab eo vel intrat lecus ignominiosum vt
enadat hostē suū: s̄ tūc cōfundit hostis qñ vincit et capti-
uus ducit et hoc f. et in die iudicij de malis hoibus q̄ h̄ san-
ctos x̄pi p̄secuti sunt: et de malignis spiritib⁹ quorū insin-
ctu hoc fecerūt: s̄ dicit (saluasti et confundisti) quia iam certi
sunt de hoc sancti q̄si si p̄teritū esset. **Nec solū p̄dicta ha-
bebūt sancti merito humilitatis sue: imo hec duo q̄ sequū-
tur. Primū ē exultatio p̄tinua et eterna: vnde dicit.**

10 **In deo laudabimur tota die: et in nomi-
ne tuo confitebimur in seculum.**

In deo **Existentes** (laudabimur) .i. iocundi et laudabi-
les erimus (tota die) .i. in eternū **Zach. v̄l.** **Erit dies vna q̄
nota ē dño. ps̄.** Quia melior ē dies vna in attris tuis super
milia. **Secūm** qd̄ habebūt sancti ē laus cōtinua: vñ subiū-
git (et in noie tuo) .i. in v̄tute et re nois tui qd̄ ē iesus (cōfi-
tebimur tibi) .i. habētes saluationē nostrā laudabimus te
(in seculū) sempiternū. ps̄. **In secula seculorū laudabūt te**

Moralit.

Potest etiā exponi eodē mō moralit̄ (**In te inimicos no-
stros ventilabim⁹**) .i. quasi puluere aut paleā deiciem⁹
(inimicos) .i. mundū carnē dyabolū. ps̄. **Quoniā i te eripi-
ar a tentatione et in deo meo trāsgrediar murū: ventilatio
fit cū manib⁹: et fit ibi duplex motus. i. sursum et deorsum**

q̄d significat bona opatio facta in dilectioe dei et primi
(in te) .i. tibi adberedo **Job. xvij.** **Donec me iuxta te et cu-
iusuis manus pugnet p̄tra me (cornu) .i. fortitudinē x̄pi i.
carnati. sic. n. ponit beda. qz cornu ēz durius carne et molli-
us offe. sic x̄pus nec videbat penitus in sua maiestate nec
penitus in humanite (in noie tuo spernem⁹) insurgentes in
nobis) .i. ad est motus omnis peccati intus in corde surgen-
tes q̄s illi spernūt q̄ eos cū indignatiōe repellūt. s̄ nō sper-
nūt q̄ eos recipiūt et quasi cū eis colloquentes in ip̄is dele-
ctant. **Prover. xvj.** **Indignatio regis nunciij metis nunciij
mortis sunt suggestiones dyaboli et motus peccati dyabo-
lus eñ et peccatū dicit mors: qz animā interficiunt quos
nuncios indignat rex. i. ille q̄ bene se regit. de q̄ **Proverbi
oz. xx.** **Rex qui sedet in solio iudicij dissipat omne malum
intuitu suo. spernemus ergo eos nō p̄sumentes (nō eñ in
arcu meo sperabo: et gladius meus nō saluabit me) .q. dñ.
nō in minore v̄tute mea nec in maiore sperabo (vel arc⁹)
dicit scientia sacre scripture. vñ **Job. xxxij.** **Arcus meus in
manu mea instaurabit (Gladius) ē p̄dicatio Ep̄be. vj. Et
gladiū sp̄s qd̄ est verbū dei et in neutro istorū ponenda
est spes salutis: sed in solo saluatore. ideo bene addit cau-
sam (saluasti enim nos de affligentibus nos) tu. s̄. non alius
Act. iij. **Nō est in aliquo alio salus. Deut. xvij.** **Beat⁹ es
tu israel. quis s̄. s̄. tui erit popule qui saluaris in domino.
scutum auxiliij tui et gladius glorie tue deus tuus scutum:
videlicet ad defensionē et gladius ad impugnationem (et
odientes nos confundisti) qz salus iustorū ē confusio demo-
nū et hominū malorū. vñ **Dieb. vij.** **Educat me dñs in lu-
cem et videbo iusticiā eius et aspiciet me inimica mea et ope-
riet p̄fusione (in deo laudabimur) vt supra expositū ē. ps̄.
Beati q̄ habitāt in domo tua domine etc.************

11 **Nunc autem repulisti et confundisti nos et
non egredieris deus in virtutibus nostris**

Nunc autē **Secūda ps̄** in qua enumerat mala q̄ h̄ susti-
nent sancti. et h̄ cōclusio triū p̄cedentiū argumentorū. q̄si
tu quondā tot bona fecisti populo dure cervicis et tantum
dilexisti nos q̄ filiū tuū de⁹ pater misisti p̄ nobis et tot bo-
na facies nobis in futuro. nūc autē repulisti nos. q. d. mirū
ē. **Enumerans autē** mala que sustinent sancti diuidit ea in
duo. s̄. in dura et in turpia. dura autē diuidit i plura: **Primū**
est anxietas de dilatione patrie. vñ dicit (nūc autem repu-
listi nos) .i. ab ingressu patrie. ps̄. tu vero repulisti et despe-
risti **Christū tuū.** **Secūdum** est confusio exterior: qua con-
fundebant sancti quia eis imponebantur multa mala vñ
de dicit (et confundisti nos) **Et notat modū loquendi sancto-
rū dicunt eñ q̄ tribulatio a deo est quicunq̄ cam inferat.
fm̄ q̄ dicit **Job. j.** **Dominus dedit dñs abstulit et tamē ad
l̄ram caldei irruerūt in eū. r. ij. Reg. xvj.** **Dominus p̄cepit
semei vt malediceret dauid. Tercū ē auxiliij diuini subtra-
ctio vnde addit (et nō egredieris deus in virtutibus nostris)
id ē in exercitiis sicut solebas facere qñ vnus p̄sequeba-
tur mille et duo fugabant. r. milia. sicut dicit **Canti. Deut.
Quartū** est auersio a fide q̄tum ad eos qui defecerūt in
tormenta. vnde dicit.****

12 **Quertisti nos retrosum post inimicos no-
stros et qui oderunt nos diripiebant sibi.**

Quertisti nos retrosum .i. quosdā ex nobis (retrosum)
a fide post inimicos nostros. tyrānos vt victi eorū sequerent̄
errore negādo fidē saltē v̄oceten⁹. q̄rū vñ fuit ip̄e petrus
vel fm̄ aliā l̄ram. **Istud q̄rū ē p̄secutio q̄ de loco ad locū
fugabāt sancti sicut eñ h̄z alia l̄ra v̄st̄i terga n̄ra hostib⁹
Matth. x. **Cū persequetur vos in ciuitate ista fugite i aliā
Quintū ē i carceratio. v̄l. bonorū eorū direptio. vñ addit (et
q̄ oderūt nos diripiebāt) .i. dire rapiebāt nos vt ad carce-
res traberēt sibi. i. vt suā crudelitātē faciaret qua sangui-
nē nostrū sitiebant. **Debre. xj.** **Alij vero ludibria et verbera
erpti insuper et vincula et carceres. vel (sibi) .i. malo suo vt
(diripiebant) .i. detrabebant et diuersi (rapiebant sibi) bo-
na nostra qz bona scōz p̄ficabāt et diripiebant sicut p̄da
fm̄ istud **Esa. lix.** **Facta ē v̄ritas i obliuionem: et q̄ recessit a
malo p̄de patuit. Sextū ē v̄litas mortis. vnde sequit̄.********

Partial text from the adjacent page, including marginal notes and the beginning of another section.

Vedisti nos tanq̄ oues escarum ⁊ in gē-
tibus disperisti nos.

Vedisti nos. s. ad occasionē (tanq̄ oues escarum) q̄ ad ali-
ud nō sunt vitales. sunt em̄ quedā oues fetose q̄ nō libenter
occidunt s̄ cū desinūt fetus parere. tūc nō curat de eis sed
occidunt de facili. sic martyres inuitiles reputant̄ ⁊ vili-
ter occidunt infra estimati sum⁹ sicut oues occasionis. ⁊
ideo dicit (escarum) qz tyranni delectabāt i tormentis sancto-
rū. q. i. elcis. Septimū ē exiliū. vñ dñt (⁊ in gētib⁹ disper-
sisti nos). i. iter gētes diuersas. sicut iohes euāgelista ⁊ be-
atus Clemēs ⁊ multi alij exulauerūt. Heb. xj. In solitudi-
nib⁹ errātes. Crauū est mortis eoz inutilitas. s̄m opūio
nem tyrannozum. vñ de sequitur.

Vendidisti populum tuum sine precio: et
non fuit multitudo in cōmutationibus eoz

Vendidisti po. tu. i. sanctos (sine precio) qz nullā vtilitā-
tē inde secuta ē estimabāt tyrānū ⁊ s̄m eoz opinionē (nō
fuit multitudo in cōmutationib⁹ eoz). i. p̄ illis q̄ p̄ fides
occisu sunt nō successerūt multi credētes s̄ falso credebāt
h̄ qz i sanguine martyz fundata ē ecclia sic opinabāt p̄ba-
rao dicēs. Ezo. j. Ecce populus israel multus ⁊ fortior no-
bis ē. venite sapiēter opprimemus eū ne forte multiplicet:
s̄ frustratus ē a spe sua: qz ibi sequit̄ qz quāto magis oppri-
mebant̄ tāto magis multiplicabant̄. sic fuit de martyrib⁹
⁊ de ip̄o xp̄o quē occiderūt iudei ne amitterēt gentē ⁊ locū
sicut dicit Job. xj. Et eo ip̄o amiserunt. ⁊ ex hoc multipli-
catio ecclēsie secuta ē. vñ Job. xij. Nisi granū frumenti ca-
dens in terrā mortuū fuerit ip̄m solū manet. si aut̄ mortu-
um fuerit multū fructū afferet: ⁊ s̄m hoc dñs vendere san-
ctos: qz multi p̄ mortē eoz acquirunt dñō: ⁊ ideo nō (sine
precio) vt mali estimāt. Enumeratis duris que p̄ s̄ sūt san-
cti enūerat turpia quoz p̄mū ē obprobriū. vñ dicit.

Posuisti nos obprobriuz vicinis nostris
subannationem et derisum his: qui sunt in
circuitu nostro.

Proprobriū vi. no. qd̄ graui⁹ ē q̄ si extraneis ita facti su-
mus obprobriū vicinis nris obprobriū aut̄ diuidit in duo.
scz in subannationē ⁊ derisum. vñ sequit̄ (subannationē
⁊ derisum his q̄ in circuitu nro sūt) subannatio aut̄ est q̄
fit cū naso ⁊ tractu ex indignatōe. Derisus aut̄ fit cū visu ⁊
gestu. Tercium est quia positi sunt exemplar maledictio-
nis. vñ de additur.

Posuisti nos in similitudinem gentibus
commotionem capitis in populis.

Posuisti nos in similitudinē gentib⁹ vt v3 de nobis su-
mant formā maledicēdi alijs dicēs sic p̄ eas vt Laurenti-
us ⁊ Vincentius ⁊ bñus Sap. v. Hij sunt q̄s aliqñ habui-
mus in derisū ⁊ i similitudinē improprij. Quartū ē commotio
capitis. vñ de addit̄ (commotionē capitis) supple (posuisti
nos) in popul. ⁊ commotio capitis signū ē cōmūtionis ⁊ in-
dignationis. vñ de iudeis dī Matb. xxvij. Nouebāt capi-
ta sua dicētes vab q̄ destruis templū dei ⁊ in ps. oēs viden-
tes me deriserūt me locuti sunt labijs ⁊ mouerunt caput.

Moralit̄. in his sex versib⁹ notat̄ p̄cessus v̄l potius ca-
sus peccōis: p̄nt ei dicē peccōes (Nōc aut̄ repulisti nos) a
tui p̄emplatiōe. s̄ ē p̄mū qz sicut dī i ps. supcecidit ignis ⁊
nō viderūt solē (⁊ p̄fudisti nos) i nri p̄sideratōe. Jere. xxxj
Postq̄ oñdisti mibi p̄fusus sum ⁊ erubui. Oñdisti autem
dñs hōi q̄ debilis sit cū eū sibi reliq̄t. vñ bñ subdit (⁊ non
egredieris de⁹ in v̄tutib⁹ nris). s. nō defendes nos a diabo-
lo. cui subieciū nos p̄ peccā (⁊ iō auertisti). i. auerti p̄missi-
sti nos (post inimicos nros) vt nos victos ducat q̄ voluc-
riūt. s. ad Timo. v. Jā ei quedā verse sunt post sathanā (⁊
q̄ oderūt nos diripiebāt sibi) qz oia bona q̄ bz hō auerūt
ab eo spoliātes eū gratuitis ⁊ vulnerādo i naturalibus. si-
cut dī Lu. x. qd̄ significatū ē. j. Regū. xxij. vbi dī ecce p̄hy-
listijm oppugnat̄ ceyla ⁊ iripiūt dareas. Ceyla interpretatur
extollēs semetip̄m ⁊ signat̄ aiām peccatricē q̄ peccādo ex-
tollit se aduersus deū. ⁊ p̄cipue illaz q̄ de virtutib⁹ supbiē

phylistijm. i. demones diripiūt areas eius. i. fructus alic⁹
tam sit i maturitate. ⁊ hoc ē sile nani picidatū i ip̄o portu qz
q̄ dicit (diripiebāt) p̄mēt ad spoliatiōē gratuitoz. qd̄ au-
tē sequit̄ (vedisti nos tanq̄ oues escarum) p̄mēt ad vulnēra-
tiōē naturalū quā fecit peccatū. Eccl. xj. q̄si a facie co-
lubz fuge peccā si accesseris ad ea suscipiet te dentes leonif
nec solū h̄ mala faciūt. s̄ ⁊ hōiem valde distrahūt vñ seq̄t̄
(⁊ in gētib⁹ disperisti nos) Ezo. v. Dispersus ē ois ppl̄s per
omne terrā egypti ad colligēdas paleas. ⁊ bec oia q̄ h̄ deo
attribuunt̄ cuz dī (vedisti disperisti) p̄missiue intelligenda
sunt sicut dī Amos. iij. si erit malū in ciuitate qd̄ nō faciat
dñs. s̄ si inter eoz mala q̄ fecit peccā aliquā vtilitatē p̄stia-
ret nō eēt tñ mirū si hōies diligerent peccatū: s̄ nulla vtili-
tas ibi est. vñ sequit̄ (vendidisti). i. vendi a semetip̄o per-
misisti (populū tuū) quē tuo sanguine emisti ⁊ in hoc nota-
tur eoz ingratitudo qui se aliū vendūt. sine precio. i. p̄ nibilo
ad Roma. vj. quē fructū habuistis tunc in illis in quibus
nūc erubescatis. de venditione hac. Esaie. v. Quis ē credi-
tor meus cui vendidi. ecce ei in iniquitatib⁹ v̄is venditi estis
q. d. ego p̄prie nō vendidi vos. s̄ peccata v̄ra vendiderunt
vos. vel vos ipsi vendidistis vos p̄ precio peccō Esaie. liij.
Vos t̄is vendidistis. Diabol⁹ em̄ em̄it animas peccato-
rū ⁊ soluit eis monetā peccati ⁊ peccatū nihil ē. vñ bñ dicit̄
tur (vendi) p̄ nibilo. i. (sine precio) ⁊ posset dicere aliq̄s ve-
rū ē qz (sine precio) s̄ tamen nō sine p̄mutatione qz licet eter-
nā felicitatē amittat̄ peccando tamē p̄ illa recipiūt p̄sentē
vñ s̄ tales dicit̄ (⁊ nō fuit multitudo i p̄mutationib⁹ eoz)
q. d. multa sunt ⁊ eterna q̄ amittunt. s̄ pauca ⁊ momenta-
nea q̄ recipiūt Greg. momentaneū ē qd̄ delectat eternum
est quod cruciat h̄ p̄dicta mala fecit peccatū in homine q̄
tū ad se. Sequunt̄ aut̄ quatuor mala que respectu alioz
fecit. Prīmū est q̄ p̄remunt̄ a ceteris xp̄ianis. vñ dicit̄ po-
suisti (nos obprobriū vicinis nostris) Secundū ē qz iride-
tur a demonibus. vñ de addit̄ (subannationem ⁊ derisum
his qui in circuitu nostro sunt). i. demonibus De quibus
Job. xij. Obsederūt in gyro tabernaculū meū. j. Petri. v.
Aduersarius vester dya. tan. leo ru. cir. q̄ quē de. Tercius
est quia equiparat eos gentibus. vñ dicit̄ (posuisti nos
in similitudinē gentibus) Quartū qz eos infamat apud om-
nes vñ de addit̄ (commotionē capitis in populis) super illū
autem versum (vedisti nos tanq̄ oues escarum. notāde sūt
p̄prietates ouis que viris religiosis conueniunt que notā-
tur his versibus.

Feta bidens dormis vestita. lupum tinet imbres.
Carne iuuat. pelle vellere. lacte fimo.
Cernit humum. balans edit verbas hostia. veloz.
Pastorem sequitur in grege. sola dolet.
Ruminat. innocuo cornu. pede vertice duro.
Consa tacet maculat morbida peste gregem.
Hec offina conueniunt religiosis. Quis igitur est feta fñt
illud. ps. oues eoz fetose ⁊ Esaie. iij. Fetas ipse portabit.
ita religiosi fetosi sunt quia etiā indifferentia opera que ex
obedientia faciunt fructuosa sunt eis ⁊ meritoza vite eter-
ne vñ bene significāt̄ per Isachar qui interpretatur vir
mercedis. quia de minimis etiā mercedem expectant. de q̄
Benefis penulti. Isachar asinus fortis accumbans inter
ter terminos vidit requiem quod eēt bonaz ⁊ supposuit bu-
merum ad portandum. Dicitur enim religiosus Isachar
propter mercedem copiosam asinus fortis propter suauē
onus domini quia fortiter portat habitat inter terminos
mundi ⁊ celi quia nec de mundo est nec adhuc in celo est.
Videt requiem per contemplationem. supponit bumeruz
per actionem voluntarie non in angaria portans crucem
suam tributis seruit per promptam obedientiam.
Item est bidens duos habet dentes incisivos quib⁹ car-
pit herbam et pascitur in montibus. vbi magna animalia
non possunt pasci. sic religiosus habet duo. scilicet mundi-
ciam conscientie. ⁊ humilitatem cordis quibus pascit vire
tra sacre scripture: que paruulos pascit phos dimittit ina-
nes sine enim illis duobus dentib⁹ nō potest sumi qz sicut
dicit̄ in Sapi. j. In malivolam animā non introibit sapiē-
tia. ⁊ Matb. xj. Abscondisti hic a sapientibus ⁊ prudētib⁹

3
Mō. p̄prie-
tates ouis
xxiij. p̄prie-
tates reli-
giosis.

Substantia
tio et deri-
sio qd̄ sunt
Moralit̄
Casus mi-
serabilis pec-
catoris q̄
ad multa.
Figura.

Psalmus

bus et reuelasti ea puulis. **Ite** dormit vestita: sic religiosi ad lram. **Ite**. iij. Ego et fratres mei no deponbam vestimenta nostra. **Ite** religiosus timet lupum infernalem de quo **Iob**. x. Lupus rapit et dispergit oues. **Ite** fugit imbes. i. conscientie remotiones. **Prover**. xij. **Et**. xvij. Lecta iugit p stillantia litigiosa mulier. i. conscientia mala. **Ite** carne iuuat qz et religiosi ministrat carnalia **Iob**. xxxij. Quis det de carnibus ei vt saturemur. **Ite** pelle iuuat. i. carnis sue maceratioe p sunt alijs. **Infra** extendens celum sicut pelle. i. homine sanctum. **Ite** iuuat vellere. i. exteriori puertatione. **Iob**. xxxij. De vellere ouium meaz calefacte. **Ite** lacte. i. consolatione. **Cañ**. iij. **Del** et lac sub lingua tua. **Iuuat** etiã fimo id e increpatione. **Ecdi**. xij. De stercore boui lapidandus e piger. **Ite** cernit humum ecce humilitas. **Zuc**. xvij. **Hec** au debar oculos ad celum leuare. bene cernebat humum **Abraaz** q dicebat **Genef**. xvij. Loquar ad dominum meum cum sim puluis et cinis. **Ite** balat no vlulat vt lupus qui respicit celum et sicut sanguine et carnes **Mathei**. xxvj. Loquela tua manifestu te facit. **Ite** edit herbas. i. aucoitates sacre scripture no sicut **Mich**. iij. **Dicit** comederunt carne ppli mei **Ite** ouis fuit in lege hostia et ipsi corpa sua mactat i carnis maceratioue. et animã in obedientie pmpitudine qd maius e q melior e obedientia qz uictime. **Reg**. xv. **Ite** eue loz. **Ecdi**. xxij. **Hora** surgendi no te trahat. i. no tardes. et v. eiusde. no tardes puerti ad dñm et ne differas de die i diem. **Ite** pastor e sequit. **Iob**. x. **Sequunt** me. et ego vita eterna do vobis. **Sequunt** quide p voluntaria paupertatem **Matth**. xij. **Ecce** nos reliquim oia. et secuti sumus te. **Ite** liber e in grege. **Act**. ij. erãt oes discipuli pariter in eodẽ loco. pariter corde: in eodem loco corpe. **Ite** sola dolet ppter illud **Ecdi**. iij. **De** soli qz si ceciderit no hẽ subleuante se. ideo **Zuc**. x. **Misit** dñs discipulos binos ad predicandũ. **Ite** ruminat ps. et lectiones. **Deu**. xij. **Sus** que diuidit vngula et no ruminat. inimica e. **Ite** e innocuo cornu. qz si religiosi et si predicandi habeat potestatem. no tñ eradicandi. **Corinth**. x. **Si** amplius aliqd gloriã fuero d potestate nra quã nobis dedit in edificatione et no i destructione vestra no erubescã. **Ite** pede duro ad sustinendas pfectiones: vt no offendat ad lapide pedẽ suũ. **Hiere**. xij. **Ante** qz ostendit pedes vestri ad montẽ caliginosum. **Ite** est vertice duro. ad sustinenda obprobria **Eze**. iij. **Dedi** frontẽ tuã duriorẽ frontibz eoz. **Ite** tonsa tacet sicut rps **Esa**. liij. **Corã** tonde se obmutescet. sed multi istã ppuertatẽ amiserunt qz anq in modico pmittat se tonderi. i. temporalibz inimicis litigant et clamãt. ita qz p totam patriã audiat clamor eoz et multotiens transiit alpes et ad aures dñi pape et fratru pueniens no sinit eos dormire somno ptemplatatiõis. **Ite** si morbida est ouis totum gregem maculat. **Ecdi**. xij. **Qui** tangit picem coinquinabitur ab ea et qui coi. cauerit superbo induet supbiam.

17

Tota die verecundia mea contra me est et confusio faciei mee cooperuit me.

Tota die ostensis supra omnibus q martyres patiuntur extra h ostendit q patiunt intra. **Primo** verecundia quãdã quã naturali corruptione habet animus hois qñ vilitate tractatur. et de hac tentabant martyres vnde dicit (tota die) no tñ vna hora (verecundia mea). i. illa tentatio verecundie a spualitate mea pcedens (ptra me e) tentas rationẽ et conscientiam. **Et** possit dici qz no e magna ista confusio: imo vñ addit (et confusio faciei mee). i. in facie p quẽdã rubore apparens (cooperuit) ex omni pte (me) qz no tñ faciei rubores ostendit s et totũ corpus horet: sed adhuc est tolerabilis verecundia q ab amicis ad correctione inferẽ h aut no sic. sed ab inimicis ad pditione exercef. **Diuidit** aut inimicorum q tuoz genera. **Primum** e apte blasphemãtũ qd notat cũ dic.

Voce exprobrantis et obloquentis a facie inimici. et persequentis.

A voce exprobrantis aperte. **Secundũ** genus est occulte detrabentũ. vñ addit (et obloquentis). i. occulte mordentis et detrabentis. **Tercũ** genus est malam voluntatẽ habentũ vnde sequit (a facie inimici). id e in corde odientis

Quartũ genus est ope nocentiũ. de quo addit (et psequenti) post ostendit triplicẽ consolatione sanctorum martyrum contra pdicta mala. **Prima** est innocentia. **Secunda** e bona conscientia. **Tercia** e bona causa. **Innocentia** aut consistit in tribus. **Primo** i intelligentia. i. in fide quod notatur cũ dicit

Hec omnia venerunt sup nos nec obliti sumus te: et inique no egim in testameto tuo.

Hec omnia. i. pdicta mala (venerunt sup nos nec tamẽ obliti sumus te) hanc memoriã fecit fides figere. qz fides est argumentũ no apparentiũ. sed quia vt dicit **Iacobi**. ij. **Fides** sine operibus mortua e. ideo ad verã innocentiam secundo exigit bona operatio. vnde subdit (et inique no egimus in testameto tuo) i. testametu tuũ noue legis qd seruãdũ accepim? **Quia** vñ? et exequi sum? iniqui ei agit q testametu qd exequendũ accepit mortuo testatore exequi nolens deperire. sed quia ipsa opera nisi fiant ex charitate meritoza no sunt: ideo ad innocentie pfectione cũ fide et opere necessaria est bona voluntas quã fecit charitas de qua subiungit.

Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.

Et no recessit a deo (retro cor nostrum) s deo p charitates inseparabiliter adbesit. vñ de martyribus legif illud ad **Roma**. vij. **Quis** nos sepabit a charitate xpi tribulatio. an angustia. an psecutio. **Innocentia** aut i istis tribz consistit. i. bona fide: in bono opere: in bona voluntate. **Primum** spectat ad rationale. secundũ ad irascibile. terciũ ad concupiscibilem. **De** his tribus **Gal**. v. **In** xpo neqz circũcisio aliqd vs neqz p puciu. s fides que p dilectione opaf. **Fides** ecce primum **Operaf** ecce secundũ. p dilectione ecce terciũ. hãc aut triplicẽ innocentia attribuit no sibi s deo. vñ addit (et declinasti semitas nostras). i. de inclinatione et fortitudine ad rectitudinẽ reduisti. et h (a via tua). i. exemplo vie tue p. dirige me in veritate tua. **Et** vere ad veritate vie xpi suas semitas dirigi ostendit cum subiungit.

Innocentia in tribz consistit.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis et cooperuit nos vmbra mortis.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis. i. in carnificio tyrannorum vbi martyres affligebãt et humiliabant quia et vilia et aspera sustinebãt sicut et dñs sustinuit et etiã mortem vñ sequit (et cooperuit nos vmbra mortis). i. mors temporalis et corporalis que no est nisi vmbra in respectu mortis spiritualis mortis eterne que vera mors dicit. qz pmanens est in eternũ. ppter hoc dicit **Gre**. quos pstat no spũ s sola carne mori: nequaquã vera morte sed vmbra mortis dñi se operiri. **Secũda** consolatio sanctorum e bona conscientia vnde sequitur

Si obliti sumus nomen dei nostri. et si expandimus manus nostras ad deũ alienum

Si obliti sumus nomen dei nostri. i. q. d. qd dico q no obliti sum? te bona conscientia dicit et corã deo. s. n. obliti sum? (nõne de? reqret ista) **Et** nota qz ptra illa tria in qbus innocentia consistere supra dixim? vs fide et operatione. et bonã voluntate. h ponit tria pteraria vñ dicit (si obliti sum? nomẽ dei nri) s fide (et si expandim? manus nras ad deũ) s bonã operatione (expandimus) dico. i. ex corde expandim? s bonã voluntate (expandimus manus) ad lram. adorando ydola (vel manus). i. opa que ad deum alienũ expandit qui quod fecit ydolo attribuit. si hoc inq fecimus.

Nonne deus requiret ista: ipse enim nouit abscondita cordis.

Nonne deus requiret ista? et possit aliqz dicere no qz ignorat quod remouet cũ addit (ipse enim nouit abscondita cordis) ps. **Scrutans** corda et renes deus. **Tercia** consolatio e ista causa de qua sequitur.

Quonia propter te mortificamur tota die estimati sumus sicut oues occisionis.

Quoniam ppter te mortificamur tota die (pena em non fecit martyrem sed causa et sic continuandum est dico vobis q ipse deus nouit abscondita cordis scilicet nostri in q

19

20

21

22

23

24

est abscondita pura intentio quapropter deum mori eligimus. unde ad eum qui est conscius cordis sui se convertit. p pbeta in persona martyrii dicens (quonia ppter te morti ficamur tota die). s. istud absconditum nouisti cu ergo dicit (ppter te) ostendit causam: cu autē dicit (mortificamur) ostēdit penā. penā autē ostendit esse cōtinuā cū dicit (to- ta die) **Item** vīlē cū addit (estimati sumus) a malis (sicut oues occisiōis) que nō reputant vīles nisi ad occidendū sicut supra dicitū est ibi (redisti nos tanq̄ oues escarum) **Moraliter** pōt legi totū ab illo loco tota die verecundia mea cōtra me est. **Supra** em̄ dixit moraliter i psona pctō- rum q̄ mala fecit peccatū hic autē in psona penitētis ostē- dit peccatum penitētie p quā peccatū delet. q. si quis quere- ret quō liberaberis a pctō qd tot mala tibi facit ecce quo- modo (tota die verecundia cōtra me est) hic notat cōfessio in cōrōtione em̄ cognoscit homo peccatū suū z tunc vere- cundat apud se ppter eno:mitatē peccati: z illa verecun- dia multū onerat hoīem z accusat apud seipm. hoc est qd dicit (verecundia mea) ex p̄p̄is meis exiēs (cōtra me est) z hoc nō ad boiā. sed tota die: vñ supra. **Tota** die cōtrista tus ingrediebar. **De** hac verecundia q̄ ex cognitione pecca- ti nascit dicit **Ecdl. xxxij.** Ante verecundia pibit gratia. q̄ sez illuminat hominē ad cognoscendū suā turpitudinem. in cōfessione autē cōfundit facies hoīs: ad litterā vñ dicit (et cōfusio faciei mee coopuit me) de hac cōfessioe **Ecdl. iij.** Est confusio adducēs gratiā z gloriā. gratia em̄ p̄ue- niens p̄cedit verecundia vt supra dicitū est sed gratia sub- seques q̄ conseruat hominē subsequit cōfessionē: vñ **Ec- desiasti. xxxij.** Post verba illa p̄dicta. ante verecundiam p̄bit gratia: statim sequit: z pro reuerētia accedet tibi bo- na gratia: pro reuerētia videlicet quā exhibet hō deo in cō- fessione: z in hoc qd dicit (coopuit) notat q̄ cōfessio de- bet esse integra nō em̄ dicit tñ operuit: sed (coopuit) **Itē** in hoc notat q̄ cōfessio abscondit homines ab ira dei. vn- de supra. **Beati** quorū remisse sunt iniqui. s. in cōrōtione et quorū recta vorā pctā in cōfessione: quid autē moueat ad cōfendū ostendit cū subiūgit (a voce exprobrantis et obloquētis). i. ab accusatōne p̄p̄ie cōscientie q̄ exprobrat homini turpitudinē peccati ondendo z obloquit. eterna supplicia cōminando. de hac voce **Rōm. ij.** Testimoniuū reddente illis cōscientia iporum. z inter se inuicē cogitati onū accusantiū. **Prīmū** ergo qd fecit hominē ad cōfessio- nē preparare est accusatio p̄cedentiū peccatorū. **Secūdū** autē est instantia p̄sentiuū temptationū: unde addit (a fa- cie inimici). i. ab instantia triplicis inimici. mūdi: carnis: dyaboli q̄ nos habent odio. z iō dicunt (inimici) nec sus- ficit eis odiū immo z infestāt. vñ addit (z psequētis) de his inimicis z psecutoribus **Tren. iij.** Celociores fuerūt psecutores nostri aquilis sup mōtes persecuti sunt nos. i. in p̄lationibus vbi maxime psequunt hominē qz totū pō- dus p̄lij vertitur in saul. j. **Reg. vlti.** vel existentes in emi- nēti vita eminētes dicunt esse sup mōtes quos etiā preci- pue psequunt hostes. vñ **Grego.** illos pulsare negligit q̄s quieto iure possidere se sentit: sed quia sunt q̄dam q̄ vidē- tes magnitudinē z enormitatē peccatorū z sentientes tan- tam instantiā temptationū seipos desperant z peccato di- mittēte habenas: ideo ondit se nō ita facere: unde sequit. (hec omia). s. p̄dicta peccata z cōscientie exprobratio. z oblocutio z temptationū instantia (venerūt super nos) q̄ si opprimentes nos (nec tamē oblitū sumus te) q̄ es ipsa misericōdia. p̄. **Deus** meus misericōdia mea. p̄. **Alīqd** ob- liuiscet misereri deus aut cōtinebit in ira sua misericōdias su- as q̄ bec non obliuiscit. nunq̄ desperat. qz vt dicit beatus **Bern.** Maior est xpi pietas q̄ queuis iniquitas q̄ bec obli- uiscit cito desperat. vñ cantat ecclesia **Tribularer** si nescirē misericōdias tuas domine zc. sic oblitus erat **Cayn** q̄ di- xit **Gen. iij.** Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear **Sed** quia sunt alij qui tñ de dei misericōdia p̄sumunt q̄ facere penitentiā nolunt: etiam istud remouet cū subiū- git (et inique nō egimus in testamento tuo) testamentūz cōristi qd fecit ante mortē suam est pax inter deum et ho- minem: fm̄ q̄ dicit. **Joban.** Pacem relinquo vobis.

Ecdl. xlv. Statuit illi testamentū pacis. ad hoc autē quod fiat pax inter aliquos: oportet q̄ vterq̄ in aliquo flectat a suo proposito. similiter in pace faciēda inter deum z ho- minē deus flectit a sua iusticia per misericōdiam. z homo q̄si ei occurrit z assurgit per penitentiā: vñ dicit in psal. **Mi- sericōdia z veritas obuiauerūt sibi: misericōdia. s. dei** remittē- tis peccatū z veritas hominis seipm cōdemnantis: iusticia z pax osculate sunt: iusticia. s. penitētis satisfaccere cu- rantis. z pax dei ipm recipientis: cōtas ergo est q̄n vterq̄ qd ad deū pertinet facit. **Inequalitas** autē siue iniquitas si alter subtrahat se ab eo qd facere debet. z sic homo (ini- que). i. inegaliter agit in testamēto dei quādo se retrahit a penitentiā faciēda. sunt etiā quidā qui penitentiā faci- unt sed in ea nō perseuerant. z hoc etiā remouet cū subiū- git (z nō recessit retro cor nostrū) recessit a penitentiā cui se cōiunxerat. **Exod. xxxij.** Cito recesserūt de via quā ostē- disti eis. debet em̄ homo semp procedere. i. proficere in pe- nitentiā z non retroire. quia vt habet **Lu. ix.** Nemo mit- tens manū ad aratrū z respiciēs retro aptus est regio dei dicit etiā (cor nostrū) non corpus quia sunt etiā q̄dam q̄ semp manent in aliqua penitentiā quia etiam dominus fla- gellat multos vel inuitos. sed cū murmure sustinent. **Hij** significati sunt per latronē q̄ crucifixus est a sinistris dñi: et per symonē cyrenēū quē angariauerūt vt tolleret cruce- iscu **Matb. xxvij.** Sunt autē z alij qui faciūt penitentiāz ex corde z p̄seueranter sed cū inde extollunt: vñ z hoc re- mouet cuz addit (z dedinasti semitas nostras). i. rediues z tortuosas esse ostendisti. z hoc (a via tua). i. exēplo vie tue: quia in cōparatione factorū suozū facta nostra omia amibulant: vñ bene dicit (semitas nostras) dicitur em̄ se- mita. q. semis. ita qd est semis via. quia totam viā domini nō possumus tenere. **Est. liij.** Unusquisq̄ in viā suā dedi- nauit z. **lvij.** eiusdē. **Dedinate** de semita auferre ostendit la- te via populi mei. **Due** autē sunt cause quare hō mul- tum humiliter sentit de se vicijs cum affligit. z cū in venia- lia peccata frequēter labitur. vñ subiūgit (quonia humiliasti nos in loco afflictionis). i. in hoc mūdo q̄ dicit locus afflictionis: qz sicut dicitur **Ecdl. j.** Non est in eo nisi va- nitas z afflictio spiritus. z **Job. v.** Homo natus ad labo- rem. **Joan. xvj.** In mūdo p̄ssuras habebitis (z cooperu- it nos) vndiq̄ (vmbra mortis). i. peccatūz veniale. mors em̄ dicit z est peccatū mortale. quia interficit animā. **vm- bra** autē mortis dicit peccatū veniale vel tēptatio. **Lu. j.** **Illuminare** his q̄ in tenebris z in vm. mor. sedēt. z in his supradictis deū testem inuocat cū subiūgit (si em̄ oblitū sumus) desperando vt dicitū est (nomen dei nostri) qd est iesu. i. saluator qd plēnū est misericōdia: quia fm̄ suā miseri- cordiā saluos nos fecit **Ty. iij.** (Et si expādimus manū nostras ad deū alienū) exponendo nos peccatis. z facien- do ipm peccatū deū nostrū: qz sicut dicit **Aug.** **Ad** vnus- quisq̄ colit z venerat hoc sibi deus est (nōne deus requi- ret ista). q. d. ita requirit supra. **Quonia** veritatem requi- ret dominus z retribuet abundanter faciētibz superbiant z vere req̄ret ipse em̄ nouit abscondita cordis **Sap. vj.** **In** terrogabit opa misericōdie z cogitatiōes scrutabit z cogno- scens abscondita cordis: scit z cognoscit illud qd sequitur. (quonia propter te mortificamur tota die) in hoc qd di- cit mortificamur ostēdit asperitatē z magnitudinē sue pe- nitentiē q̄tuz ad carnis mortificationē que necessaria est penitētibz. **Gal. v.** Qui christi sunt carnē suam crucifixe- runt cū vicijs z concupiscētijs. **Col. ij.** Mortificate mem- bra vestra q̄ sunt sup terrā z mortificāda est caro ppter B qz caro viuā z petulās signū est lepre. **Leui. xij.** Si appa- ruerit caro viuā lepra vetustissima iudicabit. z hoc expo- nit apls. j. **Thūm. v.** que in delitijs est viuēs mortua est. et de hac mortificatiōe dicit **Ric. Scim?** qz in dei oculis ma- ioris meriti est sepe mortificari q̄ mori: nonne mors mar- tyrū tanto erat p̄ciosior quāto ante mortē pena. p̄ductior cū autē dicit (ppter te) notat purā intentionē contra hypo- critas: quia sicut dī **Matb. vj.** Exterminat facies suas vt appareat hoibus ieiunantes: cū autē dicit (tota die) notat p̄seuerantiā q̄ necessaria est in penitentiā: qz q̄ p̄seuerans

Moralit.

Remedia per que de- lent pctā.

De carnis mortificati- one.

enim no- ...

rit vsq; in finē saluus erit. bec tria. s. mortificationē: puraz intentionē: pseuerantiā notat aplus. ij. Coz. iij. Semper mortificationē iesu in corpe nostro circūferentes z vita ie suymanifestet in carne nostra mortali: mortificationē ecce p̄mū semp ecce pseuerantia. z vt z vita zc. Ecce intentio z finis. sed qz horū omniū custos debet esse humilitas: bñ sequit̄ (estimati sumus) .i. reputati a nobismetip̄is: sicut (oues occasionis) .i. viles z inutiles iuxta consiliū domini Lu. xvij. Cum feceritis omia que p̄cepta sunt vobis: dicite serui inutiles sumus.

25 **Exurge quare obdormis domine exurge et ne repellas in finem.**

Exurge Tertia ps Posita sup̄ius triplia consolatiōe cōtra mala q̄ patiunt̄ sancti tñ qz bec non sufficiūt sine diuino auxilio: ideo ad illud recurrūt in hac tertia pte petētes auxiliū dei dicētes (exurge) z p̄t legi eodē mō de martyribus allegorice. z de penitētibz moraliter. dicentibus (exurge in auxiliū) supra exurge in adiutoriz. z enūerat mala a q̄bus sancti z penitētes liberari volūt. Prīmū est dilatio eterne retributionis. vñ dicit (quare obdormis domine) Nota qz christus dormitauit qñ fuit mortalis. dormiuit quādo mortuus fuit. obdormiuit retributionē eter nā differendo. Lu. viij. Nauigātibz illis obdormiuit do minus: z descēdit procella venti in stagnū. i. tribulatio in mundū hoc est Secundū a quo petūt liberari expositi tribulationi: vñ sequitur (Exurge z ne repellas in finē) .i. in eternū licz ad p̄ns (repellas) .i. repellere videaris ad Ro ma. xj. Nunquid deus repulit populū suū. Tertū est sub tractio gratie quo ad quedā mēbra ecclie: vñ sequitur.

Qualiter xpus dor miuit et obdor miuit.

26 **Quare faciem tuam auertis: obliuisceris inopie nostre z tribulationis nostre.**

Facies dicit̄ gratia dei. vel respectus misericōie eius. vñ de Sap. iij. Gratia z misericōia dei est in sanctos eius et respectus i electos illius. Quartū est miseria innata z generalis: vñ addit (obliuisceris inopie nostre) Inops d̄ homo q̄ est sine opibz z sine ope: z sic nascit̄ z morit̄ omis homo nisi deus cū eo moriēte sit Job. j. Nudus egressus sum ex vtero matris mee. nudus reuertar illuc. Deus autē est homini opes z opis. Job. x. Dia simul in te vno habētes: te nō debuimus dimittere. Quintū est tribulatio corp̄alis: vñ addit (et tribulationis nostre) quare. s. obliuisceris. s. Misere mei dñe quoniā tribulor. Sextū est peccatū cogitationis: vñ dicit̄.

27 **Quā humiliata est in puluere anima nostra: cōglutinat̄ est i terra venter noster.**

Quā humiliata est .i. inclinata (in puluere) prauē cogitatiois (anima nostra) .i. ratio: alia littera bz (incuruata est. Esa. lj. Incuruare vt trāseam? z vbi (in puluere) ter renorū: de quo Math. x. Excute puluerē de pedibus vestris: ergo multo fortius de oculis. z maxime de anima. j. Machab. v. Effron phibuit iude transitū in hierusalem Effron interpretat̄ puluis inutilis q̄ multos prohibet trā sire in supernā hierusalē que est mater nostra. Nota pro prietates pulueris bis versibus.

Nota pro prietates pulueris versus.

Aridus instabilis sterilis leuis innumerofus. Sordidat execat pulices facit imbre lutū sit. Septimū malū est peccatū spiritualitatis q̄tum ad prauā voluntatē: vñ addit (cōglutinat̄ est) p̄ amorē (in terra) .i. in terrenis (vēter noster) .i. spiritualitas q̄ est mollis. sicut venter z plena immūdis cogitatioibus ex q̄bus oriunt̄ tōsiones spirituales Esa. xij. Torsiones z dolores tenebūt zc. Diere. iij. Ventrē meū doleo ventrē meū doleo. Sensus cordis mei turbati sunt in me de hac cōglutinatione Ben. xxxij. Conglutinata est anima sychen cū dina. dina interpretat̄ causa. sychen humerus. z illi q̄ libenter supponunt humerū ad sarcinas mūdi portādas libenter cōglutinant animā suā cū dina. i. cū cā z precipue aduocati Prouer. xvij. Semp iurgia querit malus. j. adbesit pauimēto ani ma mea per pauimētū qd teritur z pictū est significat̄ temporalia q̄ speciosa vident̄ quasi animā interficiūt qñ

eis adheret: z ideo sequit̄ ibi: viuifica me scdm verbū tuū nisi em̄ se mortuū sensisset nō illud subiunxisset: p̄ra istas miseras petūt triplex remediū. Prīmū est vt deus eos erigat ad celestia: vñ de sequitur.

Exurge domine adiuua nos z redime nos propter nomen tuum.

Exurge dñe .i. fac nos exurgere: vt anima q̄ pauimēto adberet ad te erigat̄. z possim? dicere. adbesit ania mea post te. Secundū est auxiliū dei in bene opando. vñ addit (adiuua nos) ad bñ operandū. Tertū est liberatio ab oi malo. vñ dicit (z redime nos) a malo. Itē nota qz ter dicit (exurge) p̄mo (exurge) vt liberet a culpa: secūdo (exurge) vt liberet a pena. tertio (exurge) vt liberet a mūdo et ab his q̄ sunt in mūdo: vel p̄mo vt purges a peccatis: secūdo vt des gratiā: tertio vt cōferas gloriā (dñe) ecce seruitutis cōfessio (adiuua) transmigrātes vel lucentes (z redime) captiuos. In fine ostendit causam omniū horū cū subiungit (p̄pter nomē tuū) nō p̄pter merita nostra. xx. Ezech. Sciētis qz ego dñs cū benefecero vobis p̄pter nomē meū. ps. Deus in nomine tuo saluū me fac: vñ sit nō mē dñi benedictū ex hoc nūc z vsq; in seculū. Amen.

Psalmus XLIII

Cructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Cructauit Titulus (in finē pro his qui cōmutabunt̄ filijs chore ad intellectū cantici pro dilecto). Supra egit p̄beta de victoria martyri: victoriā autē seq̄tur laus: vñ bene subiungitur ps. iste in quo cātant̄ laudes christo a quo est ois victoria q̄ p̄mus vicit dyabolū z mū dū sumptis armis in tabernaculo suo. i. in vtero beate v̄ginis: vñ p̄beta cantat̄ hic carmē qd dicit̄ epithalamū. id est carmen factū pro thalamo. vñ sensus tituli talis est (cantici) .i. ps. iste est (pro) id est de (dilecto) z est dirigēs nos (in finē) .i. in eternā beatitudinē (pro his q̄ cōmutabunt̄) .i. pro sanctis (filijs) .i. id est q̄ sunt filij. i. imitatores (chore) .i. passionis christi (ad intellectū) .i. vt intelligāt mysteriū incarnationis. In hoc ergo ps. loquit̄ p̄beta vel vir iustus. Materia de qua loquit̄ est de nuptijs xpi z ecclie sp̄si z sponse regi z plebis. Intentio est monere ad laudē christi z ecclie. Modus tripliciter est ps. p̄mo se. p̄mittit̄ laudaturū deū. secūdo laudat sponsum ibi (speciosus) tertio submissius laudat sponfam ibi (audī filia) volens p̄beta in nuptijs cantare cōmendat carmē suū multipliciter. Primo a plenitudine sapiētie cum dicit (cructauit) .q. de pleno Math. xij. Ex abundantia cordis os loq̄tur. Prouer. xxij. Cū seruaueris eā in corde tuo redundabit in labijs tuis. Secūdo ab interiori sapore cū dicit (cor meū) Greg. illi soli de deo suauiter loq̄ nouerūt q̄ cū totis cordis visceribus amare didicerūt. Tertio a fidelitate ser monis cū dicit (verbū bonū) nō fabulas. nō falsa. non va na. ij. Coz. ij. Nō sumus sicut plurimi adulterātes verbū dei: sed ex sinceritate zc. Quarto a cōformitate opis et ser monis cū dicit (dico ego opa mea regi) .i. illa q̄ dico facio et illa q̄ facio p̄dico. ne dicat̄ mihi q̄ p̄dicās nō furanduz furaris Ro. ij. Greg. Loquētis auctoritas perdit. cū vox ope nō adiuuat̄ vñ ad Rom. xv. Nihil audeo loq̄ corū q̄ per me nō efficit̄ xps. z dicit̄ (ego) .q. discretiue. q. d. pauca sunt q̄ ita faciant: sermocinātores em̄ sunt multi: operarij nō pauci. Quinto a bona intētiōe cum dicit (regi) .i. ad honore regis christi. Esa. xliij. In doctrinis gloriificate to minū. Sexto cōmendat carmē a sp̄ssancti dictamie cum subiungit.

Lingua mea calam? scribe: velociter scribentis.

Lingua mea Est (calamus scribe) .i. spiritus. s. q. d. qd loquor a meipso nō loquor: s a spū sancto. Math. x. Nō em̄ vōs estis q̄ loquimini: sed spūs patris vestri q̄ loquit̄ in vobis. sicut em̄ (calamus) nō scribit qd vult sed quod scribens vult sic homo nō p̄dicat a se sed a spū sancto dicente z scribente in corde p̄dicatois z in cordibus audi

Ps. xliij.

2